

Can. VII. Si quis dixerit, Ecclesiam errasse, cum docuit & docet juxta Evangelium & Apostolicam doctrinam...

Can. XII. Si quis dixerit, causas matrimoniales non spectare ad iudices Ecclesiasticos; anathema sit. Can. 12. seq. de re. matrim. cujus cap. 1. ita sancitur: Tametsi dubitandum non est, matrimonia clandestina...

Saluberrimum utique decretum, quo innumerat lites, inextricabiles antraxas & ambages, perjuriam & nuptiarum incertitudines, partium fraudes & deceptiones...

56. In nostra theoria & praxi canonici juris lib. 3. uberius disputavi de potestate Ecclesiae nova indicendi matrimonii dirimendi impedimenta: & docui, potuisse quidem regis constitutiones opponere civilia...

edictum ann. 1629. supplex Regem rogavit admonuitque hujus Edicti art. 39. per haec verba: Solum vel maritages declarez non valablement contractez, gravem nescituram...

57. Hic jam queritur, valeant matrimonium in praesentia inviti atque repugnantis Parochi contractum? Respondetur valere. Non enim effugit sacra Synodus Parochi proprii consensum, sed solum cum aliis duobus...

58. Potest Parochus assistere matrimonio sui parochiani quoad ejus efficaciam & validitatem, etiam in aliena parochia, immo & in altera Diocesi, nec habita licentia Parochi, vel Ordinarii loci.

59. Praeterea tametsi illicite, at saltem valide potest proprius Parochus matrimonio sui parochiani assistere contra sui Ordinarii prohibitionem. Illa enim prohibitio non illi movet titulum & jus proprii Parochi...

ejusque

ejusque ad matrimonium assentia non est jurisdictionis actus, nihil enim hic judicat, nihil prohibet, nihil de-erant, sed solum quasi testis suam exhibet praesentiam.

60. Cum igitur attestante Paulo Ephes. 5. Christianum matrimonium sit magnum in DEO Sacramentum in Christo & in Ecclesia: & Hebr. 13. sit honorabile conubium in omnibus & thorus immaculatus.

61. Dicte sessionis XXIV. cap. II. gradus affinitatis longius olim productus & irritum reddentes matrimonium, quorum inobservantia esse ignorantia facti cognitu difficilis contingens, irrita & invalida debebat plebataque contracta matrimonia, prudenter ad minorem numerum reduxit.

62. Olim prohibebantur quidem & in irritum adducebantur nuptiae ad septimum cognationis inter collateralales gradum, computando etiam ipsos gradus per numerum personarum, dempto communi stipite in Ecclesia saltem Latina; ut perspicue docent testimonia tum S. Gregorii Papae in ep. ad Felicem Messanensem Episcopum, & Iuliani, itemque Alexandri Papae II. quae congeruntur in Decreto 35. q. 5.

63. Cap. III. Publicae honestatis impedimentum coarctat ad primum in sponsalibus validis, cum antea ad quartum protenderetur. Ceterum si sponsalia ipsa invalida fuerint, nullum profus partium impedimentum. At vero ex matrimonio rato, sed non consummato, exurgit dirimens ad quartum usque gradum impedimentum, ut declaravit Pius Papa V. in constitutione incipiente: Ad Romanam.

64. Cap. IV. Impedimentum affinitatis ex illicito congressu natum limitat ad secundum gradum, cum quar-

tum etiam complecteretur: qua occasione plerumque etiam contingebant incestus & invalidae nuptiae:

65. Cap. V. Si quis intra gradus prohibitos scienter matrimonium contrahere presumpserit, separetur, & spe dispensationis consequenda careat: idque multo magis in eo locum habeat, qui non tantum matrimonium contrahere, sed etiam consummare ausus fuerit.

Utinam in eo statu res essent, ut ad praescriptum hujus sacri Concilii non nisi gratis dispensaretur, nec nisi ob gravem causam, nec nisi in iis qui non scienter sed tantummodo per excusabilem ignorantiam lapsi sunt. In secundo autem gradu nunquam nisi inter Principes, non quidem mediocres, sed ut requirit sacrosancta Synodus, Magnos, idque non indiscriminatim, sed ut eadem praescribitur hic, ob causam publicam dispensaretur.

66. Cap. VI. Inducit dirimens & justissimum impedimentum inter raptorem & raptam, quando haec in raptoris manserit potestate. Non enim raptor in eo statu fructus

fructus